

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. J. G. – A., T.**, zast. JUDr. M. S., CSc., advokát so sídlom v Bratislave, ul. H. M. Č., proti žalovanému: **P., a. s., Bratislava**, zást. JUDr. V. A., advokát so sídlom v Bratislave, o zaplatenie 1 866 141,80 Sk s prísl. a 1 938 722 Sk, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 38 Cb 21/01-381 zo dňa 7. marca 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 38 Cb 21/01-381 zo dňa 7. marca 2008 **z r u š u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa napadnutým uznesením uložil žalobcovi zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie voči rozsudku č.k. 38 Cb 21/01-365 zo dňa 7. septembra 2006, celkom vo výške 199 254 Sk, a to v lehote do 10 dní od doručenia predmetného uznesenia.

Voči tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie v zákonnej lehote. Uviedol, že napadnutým uznesením krajský súd mu uložil zaplatiť súdny poplatok za odvolanie voči prvostupňovému rozsudku vo výške 199 254 Sk, ktorý je vypočítaný jednak z istiny sporu a dovedy možného vyčíslenia príslušenstva pohľadávky. Namietal, že vyrubenie súdneho poplatku aj z príslušenstva, ktorý bol zaviazaný vyčísliť v danej etape sporu čiastkou 1 938 722 Sk, nie je v súlade s výkladom zákona o súdnych poplatkoch. Príslušenstvo pohľadávky bude samotné predmetom poplatkového úkonu vtedy, ak sa podá odvolanie alebo dovolanie

len proti stanoveniu úrokov z omeškania. Navrhol, aby krajský súd vyrubil v predmetnom spore súdny poplatok len z istiny – vo výške 6%.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p., v medziach, v ktorých sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Žalobca sa žalobou domáhal zaplata 1 866 141,80 Sk s príslušenstvom. Podaním zo dňa 12. októbra 2004 a následne podaním zo dňa 23. marca 2005 upresnil petit svojej žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť 961 399 Sk istiny a 983 430 Sk ako úroky z omeškania, ktoré vznikli od splatnosti istiny do 28. februára 2005 s príslušenstvom. Žalobca na výzvu súdu oznámil, že naďalej zotrváva na výške svojho nároku, ktorá činí 1 866 141,80 Sk istiny s príslušenstvom. Uznesením č. k. 38 Cb 21/01-295 zo dňa 16. júna 2005 žalobcovi bolo uložené, aby opravil, resp. doplnil svoju žalobu tak, že vyčíslí výšku úrokov z omeškania, ktorých sa od 30. mája 1998 do zaplata domáha. Podaním zo dňa 4. júla 2005 žalobca reagoval na uvedenú výzvu a navrhol, aby súd určil, že jednostranné započítanie pohľadávok žalovaným v sume 1 584 054,30 Sk zo dňa 28. mája 1999 je neplatné. Ďalej, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi čiastku 1 866 141,80 Sk istiny a úroky z omeškania v sume 1 478 873 Sk za obdobie od 30. mája 1998 do 7. októbra 2001 a obdobie od 1. februára 2004 do 30. júna 2005, ako aj úroky z omeškania za obdobie od 8. októbra 2001 do 31. januára 2004 podľa dodatočného vyčíslenia. Tiež si uplatňuje príslušenstvo – úroky z omeškania za obdobie od 1. júla 2005 do zaplata istiny ako aj trovy konania. Podaním zo dňa 6. júla 2005 opravil vyššie uvedený petit tak, že jednostranné započítanie pohľadávok žalovaným v sume 1 584 054,30 Sk zo dňa 28. mája 1999 je neplatné. Ďalej, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi čiastku 1 866 141,80 Sk istiny a úroky z omeškania v sume 1 938 727 Sk za obdobie od 30. mája 1998 do 30. júna 2005, ako aj úroky z omeškania za obdobie od 1. júla 2005 vo výške 13% až do zaplata istiny, ako aj trovy konania.

Preto prvostupňový súd uznesením č. k. 38 Cb 21/01-330 zo dňa 11. júla 2005 pripustil zmenu petitu žaloby – druhého výroku v nasledovnom znení: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1 866 141,80 Sk istiny spolu s úrokmi z omeškania vo výške 13% od 1. júla 2005 až do zaplataenia a 1 938 727 Sk ako úroky z omeškania za obdobie od 30. mája 1998 až do 30. júna 2005.

Prvostupňový súd vo veci rozsudkom číslo konania 38 Cb 21/01-365 zo dňa 7. septembra 2006 rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 483 939 Sk spolu s úrokmi z omeškania vo výške 13% od 1. júla 2005 až do zaplataenia z istiny 81 575 Sk. V ostatnej časti súd žalobu zamietol.

Žalobca proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti podal odvolanie. Za predmetné odvolanie mu súd uložil zaplatiť súdny poplatok vo výške 199 254 Sk podľa pol. č. 2 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

Podľa ust. § 7 ods. 1 prvej vety zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov: Pri percentnej sadzbe je základom poplatku cena predmetu poplatkového úkonu.

Podľa ust. § 7 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov: Cena príslušenstva sa zahrnie do základu poplatku len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poplatkového úkonu. V predmetnej veci síce žalobca vyčíslil časť príslušenstva istiny na základe výzvy súdu, avšak nie je to samostatné konanie, a teda ani samostatným predmetom poplatkového úkonu.

Podľa ust. § 7 ods. 6 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov: Ak sa po podaní návrhu rozšíri predmet poplatkového úkonu, poplatok sa doplatí. V odvolacom konaní sa poplatok doplatí len vtedy, keď sa zvýši cena predmetu poplatkového úkonu na návrh. Ak sa po podaní návrhu obmedzí predmet poplatkového úkonu pred prvým pojednávaním, vráti sa zodpovedajúca časť poplatku.

Podľa ust. § 7 ods. 9 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov: V odvolacom konaní je základom poplatku cena nároku uplatňovaného v odvolaní. To platí i pre dovolanie. Z uvedených ustanovení, ako

i prihladnuc k predmetnému odvolaniu, vyplýva, že žalobca odvolaním rozsudok napadol v časti, ktorou bola žaloba zamietnutá, a to 1./ v časti, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti právneho úkonu – započítania pohľadávok žalovaným a 2./ v časti zamietnutej istiny. Vyčíslené príslušenstvo však nie je totožné s pojmom istina, ibaže by bola uplatňovaná samostatným konaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že prvostupňový súd napadnutým uznesením pochybil pri určení výšky poplatkovej povinnosti, a preto napadnuté uznesenie zrušil (§ 221 ods. 1 písm. i/ O.s.p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 13. mája 2008

JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: